og Formueskat til Staten (se Side 277). Beretning (B. Sp. 2765) afgiven 8/4.

I Bemærkningerne til Lovforslaget udtales:

I nærværende Lovforslag har man *foreslaaet at forhøje Beskatningen af Arv ved at supplere den nugældende Arveafgift (Lov Nr. 147 af 10. April 1922) med en Afgift af Dødsboer*, der som *Hovedregel* er bestemt alene ved Størrelsen af den efterladte Formue, uden Hensyn til Arvingerne. Ved en saadan dobbeltsidig Arvebeskatning vil der — i Sammenligning med den nuværende Arveafgift — blive taget mere ligeligt Hensyn til *to Momenter:* paa den ene Side Størrelsen af den efterladte Formue, hvor den her foreslaaede progressive Afgift gør sig væsentlig gældende, og paa den anden Side Slægtskabsforholdet mellem den afdøde og Arvingerne, hvortil den hidtidige Arveafgiftsbeskatning har taget afgørende Hensyn.

Efter den her foreslaaede Ordning vil *Hovedvægten dog vedblivende ligge paa den nuværende Arveafgift,* hvis Provenu er væsentlig højere end det Beløb, den foreslaaede Afgift skønnes at kunne indbringe, idet man har anset det for heldigst ikke at ændre den hidtil gældende Arvebeskatning mere end strengt nødvendigt for at opnaa den ovenfor omtalte større Ligelighed i den samlede Arvebeskatning.

Lovforslaget gaar ud paa, at der, ved Siden af Arveafgift efter Lov Nr. 147 af 10. April 1922, skal udredes en Afgift af Dødsboer, inden Arvedelingen foregaar. Afgiften svares efter følgende Skala:

Det samlede afgiftspligtige Beløb.							Afgiften.	
Ikke over 20 000 Kr.								1 pCt.
	Kr.				Kr.	Kr.	Kr.	af Resten
over	20 000	men	ikke	over	50 000	200 af	20 000	2 pCt.
—	50 000	—	—	—	100 000	800 -	50 000	4 -
—	100 000	—	—	—	500 000	2 800 -	100 000	6 -
—	500 000	—	—	—	1 000 000	26 800 -	500 000	8 -
—	1 000 000	—				66 800 -	1 000 000	10 -

I Lovforslaget er der taget Hensyn til, at de Arvinger, som staar Arveladeren særlig nær, skal have en Lettelse, lige saa vel som de faar det efter den almindelige Lovs